

Vilatorta, Vilatorta,
amb el teu somriure clar,
ets la vila que comporta
plenitud i benestar.

A Hem tingut mirament per la terra dels avis,
per aquells que van ser molt abans que cap altres,
habitants d'aquest lloc on som ara nosaltres.
Els seus fets ens han fet més humils i més savis.

B Hem pogut respirar l'alenada dels pins
en migdies ardents, quan la calda s'imposa.
Hem sentit repicar el ruixat a la llosa,
l'hem sabut escoltar: s'ha posat pell endins.

C Vilatorta, Vilatorta,
amb el teu somriure clar,
ets la vila que comporta
plenitud i benestar,
plenitud i benestar.

D L'alegria sol fer niu
a les branques més dansaires,
i nosaltres, els cantaires,
l'abastem de viu en viu.

E Procurem evitar l'amargor,
De – fu - gim la tristesa,
I – com – plim.. la promesa
Sense remor.

F L'alegria sol fer niu
a les branques més dansaires,
i nosaltres, els cantaires,
l'abastem de viu en viu.
I ens complau.

G Ens complau projectar els detalls del demà,
intuir, molt abans, l'avenir que ens espera.
Tant o més que els treballs que hem deixat endarrera
preferim garantir tot allò que vindrà.

H Vilatorta, Vilatorta,
amb el teu somriure clar,
ets la vila que comporta
plenitud i benestar.
Vilatorta, Vilatorta!